

१२

बाइबलीय विश्व दृष्टिकोण

यस अध्यायका मूल पदहरू: लूका २:५२, मती ४:२३, १ कोरन्थी ६:१९, भजन २४:३, प्रेरित ८:४-२४ र १ यूहन्ना ३:१-३।

यस अध्यायको मूल सार पद: "शान्तिका परमेश्वर आफैले सम्पूर्ण रूपले तिमीहरूलाई चोखा तुल्याऊन्, र तिमीहरूका समस्त आत्मा, प्राण र शरीर हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको आगमनमा निष्कलङ्क रहन्। "१ थेस्सोलोनिकी ५:२३।

येशूको दोस्रो आगमन पहिले दुई विश्वकरण हुनेछ भनेर प्रकाशको पुस्तकले बताउँछ। प्रकाश १३ अध्यायले भ्रान्ति वा गलत विश्वासको विश्वकरण हुन्छ भनेको छ। सारा विश्व समुद्रबाट निस्किएको पशुप्रति आकर्षित भएर उसलाई पछ्याउने छ भनेको छ (प्रकाश १३:३,७,८,१२,१६)। प्रकाश १४ले उल्लेखनीयरूपमा सत्यको विश्वकरण हुनेछ भनेको छ। त्यसबेला अनन्तको सुसमाचार प्रत्येक राष्ट्र, कुल, भाषा र मानिसहरूलाई प्रचार गरिनेछ भनिएको छ (प्रकाश १४:६,७)। त्यसबेलाको डरलाग्दो समयमा (२ तिमोथी ३:१) हरेक किसिमका शिक्षा वा दर्शनको वाढी आउनेछ (एफिसी ४:१४) र मानिसहरू सत्यलाई नसुनी अनेकौं मिथ्या, काल्पनिक वा दन्त्यकथाहरूतिर ध्यान दिनेछन् (२ तिमोथी ४:४)। "ती दुई भ्रान्तिहरूद्वारा मानिस अमर छ र आइतवारलाई नै पालन गर्नुपर्छ भन्ने सैतानको रणनीतिमा मानिसहरूलाई फसाउनेछ। मानिस अमर छ भन्ने शिक्षाले अनेकौं दुष्ट आत्माका क्रियाकलापलाई अघि बढाउँछ भने दोस्रो अर्थात् आइतवारलाई नै साबथ भनेर पालन गर्नुपर्छ भन्ने शिक्षाले रोमन क्याथोलिकसँग साँठगाँठ राखिनेछ। "एलेन जी हाइट, द ग्रेट कन्त्रोभर्सी, ५८८बाट रूपान्तरित।

ती अन्तिम घटनाहरू नउघारिञ्जेल हामीमा भएका सबै सत्य शिक्षादिकामा अडिग भएर बस्नुपर्दछ। ती शिक्षाहरूमा मानव स्वभाव र मानिस मरेपछि के हुन्छ भन्ने विश्वासमा हामी जरो गाडिनै रहनुपर्छ। येशूको महिमित आगमनको निमित्त हामी तयार हुने लक्ष्यको निमित्त पवित्र आत्माको अगुवाइको पुकार गर्दै जानुपर्छ।

१. येशूको अनुकरणीय उदाहरण

येशूले आफ्नो जीवनको चार पक्षमा विकसित गर्दै जानुभएको छ भनेर लूका २:५२ले कसरी बताउँछ? हेर्नुहोस्, "येशू बुद्धिमा, कदमा र परमेश्वर र मानिसहरूको अनुग्रहमा बढ्दै जानुभयो।

येशू सिद्ध र परिवक्व मानव प्राणी हुनुहुन्थ्यो। मानिसको अस्तित्वमा हुनुपर्ने सबै गुणहरूमा उहाँ बढनुभएको थियो। लूका २:५२ अनुसार उहाँ बुद्धिमा वा मानसिकरूपमा, कदमा वा शारीरिकरूपमा, परमेश्वरले मनपराउने गरि (आत्मिक) र मानिसले मनपराउने गरि (सामाजिक) उहाँ बढ्नुभएको थियो। "उहाँको दिमाग सक्रिय र सबै बुझ्ने खालको थियो। उहाँको सोचबिचार र ज्ञान उहाँको वर्षभन्दा अपारको थियो। उहाँको चरित्र सुन्दर र संतुलन थियो। बालकालका नीयमहरूलाई पालन गर्दा मानसिक र शारीरिक शक्ति विस्तारै बढ्दछ। बालककालदेखि नै येशूले विशेषकिसिमको प्रेमिलो मिजास देखाउनुभएको थियो। उहाँका हातहरूले जहिले पनि अरूहरूको सेवा गर्न राजी हुनुहुन्थ्यो। उहाँमा यस्तो किसिमको धैर्यता थियो कि कसैले उहाँलाई विचलित पार्न सकेको थिएन। उहाँ सत्यवादी हुनुहुन्थ्यो र आफ्नो इज्जत र प्रतिष्ठाको विरुद्धम कहिल्यै पनि सम्झौता गर्नुभएन। उहाँ आफ्नो नीतिमा चट्टान जस्तै अडिग हुनुहुन्थ्यो। उहाँको जीवनले उहाँको निस्वार्थी शिष्टको अनुग्रहलाई प्रकट गर्नुभएको थियो।"-एलेन जी हाइट, *द डिजाएर अभ एजेज*, पृ. ६८, ६९बाट रूपान्तरित।

मत्ती ४:२३मा येशूले तीन तरिकाहरू उपयोग गरेर सेवा गर्नुभएको थियो। उहाँले सिकाउनुभएको थियो, प्रचार गर्नुभएको थियो र निको पार्ने काम गर्नुभएको थियो। त्यो कसरी आज पनि प्रभावकारी ढङ्गले प्रयोग गरेर प्रभुको काममा अघि बढाउन सक्छौं? हेर्नुहोस्, "येशू तिनीहरूका सभाघरहरूमा सिकाउँदै, राज्यको सुसमाचार प्रचार गर्दै, र मानिसहरूमा भएका हरेक किसिमका रोग र शारीरिक दुर्बलता निको पार्दै सारा गालीलभरि घुम्नुभयो।"

मानव जीवन शारीरिक, आत्मिक र मानसिक प्राणी हो। ती तीनै पक्षहरू मिलेर व्यक्ति बन्दछ। मानिसको केवल धार्मिक वा आत्मिक पक्षको मात्र बढावा दिनु हुँदैन। बाइबलको सत्यले मानिसको सम्पूर्ण पक्षहरूलाई समेट्छ। यो हाम्रो जीवनको केवल केही वर्षहरूमात्र होइन सम्पूर्ण जीवनमा नै ती तीनै पक्षको महत्त्वपूर्ण भूमिका हुन्छ। मानिस भौतिक प्राणी पनि भएकोले उसमा भौतिक तत्व र आत्मिक तत्वहरू प्रभाकारीरूपमा संमिश्रण भएको हुन्छ। तिनीहरूलाई अलग गर्न सकिँदैन (प्रायजसो धर्मले केवल आत्मिक पक्षलाईमात्र जोड दिन्छ र भौतिक पक्षलाई न्युतममा राख्दछ। तर बाइबलले त्यसो गर्दैन। मानिस भौतिक, आत्मिक र मानसिकरूपमा संतुलित हुनुपर्छ र ती तीनै स्वस्थ हुनुपर्छ भन्ने बाइबलको धारणा छ-अनुवादक)। हामी पतित भएको कारणले येशूको कदमा हामी कहिल्यै पनि आउन सक्दैनौं, तर परमेश्वरको अनुग्रहले उहाँको जीवनलाई अनुसरण गर्दैजानुपर्दछ। "मानिसमा उसको सृष्टिकर्ताको स्वरूप प्रतिस्थापना गर्नु र जुन सिद्ध गरि उसलाई सृष्टि गरिएको थियो त्यही स्थितिमा उसलाई पुन्याउन प्रयास गर्नु बाइबलको शिक्षाको लक्ष्य हो। मानिसको शारीरिक वा भौतिक, मानसिक र आत्मिक संरचनाको विकाश गर्नु नै मुक्तिको काम हो।" (एलेन जी ह्याइट, एजुकेशन, पृ. १५,१६)। येशूको दोस्रो आगमन हुनुभन्दा अघि उहाँका जनहरू ती तीनै पक्षलाई स्वस्थ र तयार पारिराख्नुपर्छ भन्ने परमेश्वरको चाहना हो।

येशूको जीवन हेरेर हामी उहाँ जस्तो हुनसक्दैनौं भनेर हामी सजिलैसँग हतोत्साह हुनसक्छौं। तर क्रूसमा नजर राखिरहँदा र हामीलाई सुरक्षित राख्ने त्यो माध्यम हो भनेर विश्वास गर्दै अघि बढ्यो भने येशूसँत तुलना गरेर हामी निराश हुनबाट कसरी बच्ने?

२. भौतिक शरीर नै परमेश्वरको बासस्थान हो

द्वैतवाद शिद्धान्त जसले मानिसको आत्मा र मरणशील भौतिक शरीर फरक वा भिन्नाभिन्नै छ भन्ने धारणाले बाइबलसँग नमिल्ने धेरै सिद्धान्तहरू उत्पादन गरेको छ। मानव शरीर आत्माको झ्यालखाना हो र मृत्युले आत्मालाई स्वतन्त्र पार्दछ भने पौराणिक ग्रीकका दार्शनिकहरूले सिकाएका थिए। यो मूर्तिपूजा वा प्रायजसो अन्य धर्महरूको शिक्षा हो। यसैले गर्दा शरीर अमर आत्माको अस्थायी घर हो भनेर कतिपय इसाईहरूले पनि विश्वास गर्छन्। पुनरुत्थानमा ती आत्माहरूको शरीरसँग पुनर्मिलन हुन्छ भनेर पनि

तिनीहरूले विश्वास गर्छन्। फेरि त्यसको विपरित सर्वेश्वरवाद वा परमेश्वर जीव अजिव दुवै रहनुहुन्छ भनेर विश्वास गर्नेहरूले मानव शरीर यस ईश्वरीय जगतको एक खण्डको भाग हो भनेर तिनीहरूले विश्वास गर्छन्। हामी विभिन्न विवादस्पद विषयका सिद्धान्तहरूले घेरिएका छौं। मानव स्वभावको बारेमा बाइबले के सिकाउँछ त्यसमा हामी अडिग हुनुपर्छ। अरूहरूले जे सिकाएतापनि यदि त्यो शिक्षा बाइबलमा छैन भने त्यससँग हामी सहमत हुनु जरूरी छैन।

देहायका पदहरूले हाम्रो शरीर परमेश्वरको मन्दिर हो खुलस्तरूपमा भने भनेका छन्। यदि हाम्रो भौतिक शरीर पवित्र आत्माको मन्दिर हो भने यस भौतिक शरीरको संरचनालाई हिफाजत गर्नुपर्छ र यसमा हाम्रो जीवनशैलीले कसरी प्रभाव पार्छ सो आत्मसात् गर्न के जरूरी छैन र? हेर्नुहोस्, "१९ तिमीहरूको शरीर पवित्र आत्माको मन्दिर हो, जुन पवित्र आत्मा तिमीहरूले परमेश्वरबाट पाएका छौं, र उहाँ तिमीहरूभित्र वास गर्नुहुन्छ भन्ने के तिमीहरूलाई थाहा छैन? तिमीहरू स्वयम् आफ्नै होइनौ। २० तिमीहरू मोल तिरेर किनिएका हौ। यसकारण तिमीहरूका शरीरमा परमेश्वरको महिमा गर।" १ कोरन्थी ६:१९-२० र "यसकारण चाहे तिमीहरू खाओ, अथवा पिओ, वा तिमीहरू जेसुकै गर, सबै परमेश्वरका महिमाको निमित्त गर।" १ कोरन्थी १०:३१।

दुवै आदम र हव्वा परमेश्वरको स्वरूप र प्रतिरूपमा सृष्टि भएका थिए (उत्पत्ति १:२६,२७)। तिनीहरूको आत्मिक र मानसिक स्वभावद्वारामात्र होइन शारीरिक पक्षले पनि परमेश्वरको स्वरूपलाई प्रतिबिम्बित गर्नुपर्दछ। हो, पापले गर्दा त्यो स्वरूप विग्रिएको छ र पापको सामु त्यो प्रतिरूप लुकिएको पनि छ। मुक्तिको काम भनेकै मानव जीवनमा सुरुको गुमिएको परमेश्वरको प्रतिरूपलाई पुनर्स्थापित गर्नु हो। तिनीहरूको बहुआयामिक पक्ष अर्थात् शारीरिक, मानसिक र आत्मिकलाई सुरुकै अवस्थामा पुऱ्याउने परमेश्वरको लक्ष्य हो। आदम र हव्वाको पापले गर्दा जीवनको रूखको फल मानव जगतले खान पाएको थिएन, तर जब तिनीहरू पुनर्स्थापित हुन्छ तब तिनीहरू त्यो रूखको फल खान पाउनेछ।

मानिस परमेश्वरको स्वरूपमा स्थापना हुने प्रक्रिया जिन्दगीभरको हो, र जब येशू दोस्रो पल्ट आउनुहुनेछ तब मात्र त्यो प्रक्रिया पूरा हुनेछ।

त्यसवेला यो नाशवान शरीर अविनाशीमा परिवर्तन हुनेछ र मरणशील आत्माले अमरत्व धारण गर्नेछ (१ कोरन्थी १५:५३,५४)।

आफ्नो मित्र गायसलाई प्रेरित यूहन्नाले लेखेका थिए, "१ एल्डरबाट, मेरा प्रिय मित्र गायसलाई, जसलाई म साँचो प्रेम गर्दछु। २ प्रिय मित्र, म प्रार्थना गर्दछु, कि सबै कुरामा तिम्रो भलो होस् र तिम्रो स्वास्थ्य ठीक रहोस्। तिम्रो आत्मिक जीवन ठीक छ भन्ने म जान्दछु।" ३ यूहन्ना १-२।

जब मानव प्राणी शारीरिक, आत्मिक र मानसिकरूपमा अभिवाजित प्राणी हो र धार्मिक जीवनले मानिसको ती सबै पक्षहरूलाई अङ्गाल्छ भनेर हामीले महसुस गर्नुपर्ने भने हाम्रो शारीरिक स्वास्थ्यलाई स्वस्थ राख्नु हाम्रो धार्मिक कर्तव्य हो भनेर मान्नु जरुरी छ। हामीलाई प्रेरणा दिएको नीतिले अगुवाइ गर्नुपर्दछ, "तिमीहरूले जे खान्छौ वा पिउँछौ वा जे गछौ त्यो सबै परमेश्वरको महिमाको निमित्त गर" (१ कोरन्थी १०:३१)। यो पनि हामीले याद गर्नु जरुरी छ कि हामी अहिले यस्तो संसारमा छौं जहाँ असल मानिसहरू जतिसुकै असलै भएतापनि वा भरसकदो असल जीवन बिताउन प्रयास गरेतापनि मानिसको पापमय स्वभावले तिनीहरू दुःखकष्ट पाउँछन्। तिनीहरू पापमय वातावरणमा रहेकोले अनेकौं अप्रिय अनुभव गर्नुपर्ने हुन्छ। त्यसकारण हामीले परमेश्वरमाथि भरोसा राखेर सकेसम्म राम्रो हुन खोज्नु पर्छ वा शारीरिक, मानसिक र आत्मिकरूपमा स्वस्थ हुनुपर्छ र बाँकि नतिजा उहाँमा नै सुम्पिनु पर्दछ।

३. येशूको दिमाग वा मनस्थिति

कतिले भन्छन् मानिसरहेको वातावरणमा परिवर्तन ल्याउन सकियो भने त्यो व्यक्ति परिवर्तन हुनसक्छ। हो, पापको जालोमा फसाउने स्थान र परिस्थितिहरूबाट हामी टाढा रहनुपर्दछ (भजन १:१, हितोपदेश ५:१-८)। तर हामीले सामना गर्ने प्रलोभन र पापको समस्यालाई यदि हाम्रा हृदय वा दिमागहरूलाई परिवर्तन गर्न सक्यो भनेमात्र समाधान गर्न सकिन्छ। येशूले त्यस विषयको मूल जरोलाई समात्नुभयो जब उहाँले यो भन्नुभयो, "मानिसबाट जे बाहिर निस्कन्छ त्यसैले मानिसलाई अशुद्ध पार्छ। किनकि भित्रबाट, अर्थात् मानिसको हृदयबाट खराब विचार, व्यभिचार, चोरी, हत्या, परस्त्रीगमन, लोभ, दुष्टता, छल, छाडापन, ईर्ष्या, निन्दा, घमण्ड, मूर्खता निस्कन्छन्।

यी सबै दुष्ट कुराहरू भित्रबाट निस्कन्छन्, र मानिसलाई अशुद्ध पार्छन्।" मर्कूस ७:२०-२३। त्यसको अर्थ यदि हामीहरूको आचरण फेरि चाहन्छौं भने हाम्रा दिमाग वा मनस्थितिहरूलाई आमूल परिवर्तन गर्नु आवश्यक छ।

हाम्रो दिमागमा येशूको दिमाग हुनु वा उहाँको मनस्थितिको प्रत्यारोपण हुनु भनेको के हो? देहायका पदहरू पढ्नुहोस्, "१४ जो मानिस आत्मिक छैन, त्यसले परमेश्वरका आत्माका कुराहरू ग्रहण गर्दैन। किनकि ती कुराहरू त्यसको निमित्त मूर्खता हुन्छन्, र त्यसले ती बुझ्न सक्दैन, किनकि ती कुराहरू आत्मिक रीतिले मात्र चिन्न सकिन्छ। १५ आत्मिक मानिसले सबै कुराको जाँच गर्दछ, तर ऊचाहिँ कुनै मानिसद्वारा जाँचिनेछैन। १६ "किनकि कसले प्रभुको मनलाई जानेको छ? र कसले उहाँलाई सिकाउन सक्छ?" तर हामीसँग त ख्रीष्टको मन छ।" १ कोरन्थी २:१४-१६, "३ परमप्रभुको डाँडामा को उक्लन सक्ला? र उहाँको पवित्रस्थानमा को खडा हुन सक्छ? ४ त्यही नै, जसको हात निर्दोष छ, र जसको हृदय निर्मल छ, जसले आफ्नो मनलाई मूर्तिरि लगाएको छैन, र जसले झूटो कुरामाथि शपथ खाँदैन।" भजन २४:३-४, "१ यसकारण भाइ हो, परमेश्वरको कृपालाई ध्यानमा राखी म तिमीहरूलाई अनुरोध गर्दछु, कि तिमीहरूको आत्मिक उपासनाको रूपमा आ-आफ्ना शरीरलाई पवित्र र परमेश्वरलाई ग्रहणयोग्य हुने जिउँदो बलिको रूपमा अर्पण गर। २ यस संसारको ढाँचामा नचल, तर आफ्नो मनमा नयाँ भई पूर्ण रूपले परिवर्तित होओ, र परमेश्वरको असल, ग्रहणयोग्य र सिद्ध इच्छा के हो, त्यो तिमीहरूले जाँचन सक।" रोमी १२:१-२, "अन्त्यमा भाइ हो, जे कुरो सत्य छ, जे कुरो आदरणीय छ, जे कुरो न्यायसङ्गत छ, जे कुरो शुद्ध छ, जे कुरो प्रेम-योग्य छ, जे कुरो कृपामय छ, यदि केही श्रेष्ठता, प्रशंसाको योग्य केही छ भने यी नै कुराका विचार गर।" फिलिप्पी ४:८, र "२ माथिका कुरामा मन लगाओ। पृथ्वीमा भएका कुरामा होइन। ३ किनभने तिमीहरू मरेका छौ, र तिमीहरूको जीवन परमेश्वरमा ख्रीष्टसँग लुकाइएको छ। ४ ख्रीष्ट, जो हाम्रो जीवन हुनुहुन्छ, उहाँ प्रकट हुनुहुँदा तिमीहरू पनि उहाँसँगै महिमामा प्रकट हुनेछौ। ५ यसकारण तिमीहरूमा जो सांसारिक स्वभावका कुराहरू छन् तिनलाई मार: व्यभिचार, अशुद्धता, कामुकता, खराब इच्छा र लोभ, जो मूर्तिपूजा हो। ६ यिनै कुराहरूका खातिर परमेश्वरको क्रोध आज्ञा नमान्नेहरूमाथि आउँदछ। ७ तिमीहरू पनि यी कुरामा रहँदा अघि एक समय यस्तै कुरामा चल्दथ्यौ। ८ तर अब तिमीहरूले

पनि यी सबै कुरा त्यागः रीस, क्रोध, डाह, निन्दा, आफ्नो मुखबाट निस्कने फोहोर बोली। ९ एउटाले अर्कालाई नढाँट, किनकि पुरानो स्वभाव त्यसका चलनसमेत तिमीहरूले त्यागेका छौं, १० र नयाँ स्वभाव धारण गरेका छौं, जो आफ्नो सृष्टिकर्ताको रूपअनुसार ज्ञानमा नयाँ भइरहेको छ।" कलस्सी ३:२-१०।

नयाँ करारको नीतिमा परमेश्वरले यो प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ कि उहाँले उहाँको व्यवस्था वा दश आज्ञाहरू उहाँका जनहरूको दिमागमा राखिदिनुहुनेछ र तिनीहरूको हृदयमा लेखिदिनुहुनेछ (यर्मिया ३१:३१-३३, हिब्रू ८:८-१०, हिब्रू १०:१६)। जब येशूले डाँडामा उपदेश दिनुभयो त्यसबेला उहाँले दश आज्ञाहरूको अर्थलाई अझ गहिरो र विस्तृत रूपमा व्याख्या गर्नुभएको थियो। त्यस व्याख्यामा उहाँले मानिसको बाहिरीय क्रियाकलापलाई मात्र सम्बोधन गर्नुभएन उसको सोच र नियतहरूलाई समेत सम्बोधन गर्नुभएको थियो (मत्ती ५:१७-४८)। त्यसकारण परमेश्वरको परिवर्तन गर्ने अनुग्रहलेमात्र सैतानको जालहरूमाथि विजय पाउन सक्छौं। जब हाम्रो सोचविचार वा नियतहरूमा केही असमान्य वा अनुचित तत्वहरू सर्कियो भने परमेश्वरसँग प्रार्थना गर्नुपर्छ ताकि उहाँको अनुग्रहले हाम्रा दिमागमा आउने पापी सोचहरूलाई रोक्न सक्छौं।

हामी जतिसुकै निष्ठावान भएतापनि यस येशू ख्रीष्ट नआउञ्जेल जीवनमा हामी पापरहित वा सिद्ध स्थितिमा हामी कहिल्यै पनि पुग्न सक्दैनौं। तर हामी येशूमा छौं भने उहाँको धार्मिकताले हामीलाई पूर्णरूपले छोपिएको हुन्छ। हामी सिद्ध भएका छैनौं तैपनि उहाँमा सिद्ध भएको उहाँले ठहराउनुहुन्छ (फिलिप्पी ३:१२-१५)। "जब हामी येशूमा एक हुन्छौं, हामीमा ख्रीष्टको दिमाग वा मन प्रत्यारोपण हुन्छ। निर्मलता र प्रेम चरित्रमा चम्किन्छ, नम्रता, कोमलता र सत्यताले जीवनलाई नियन्त्रण गर्दछ। मानिसले व्यक्त गर्ने मिजास परिवर्तन भएको उसको अनुहारले नै बताउँदछ। जब मानिसको जीवनमा ख्रीष्टले बास गर्दछ तब उसको जोश जाँगरले उसलाई परिवर्तन गर्ने शक्ति छ भनेर देखाउँदछ। अनि बाहिरी आचरणले उसमा शान्ति र आनन्द भित्री हृदयमा छ भनेर देखाउँदछ।"-एलेन जी हाइट, *सेलेक्टेड मेसेजेज*, बुक १, पृ. ३३७बाट रूपान्तरित।

त्यस स्थितिमा हामी पुग्न दिनदिनै हामीले परमेश्वरमा समर्पित जीवन बिताउनुपर्दछ, आफ्नो स्वार्थमय जीवनलाई मानैपर्छ, दिनदिनै प्रतिबद्ध भएर परमेश्वरमा रहने प्रयास गर्नुपर्छ। येशूमा विश्वास र आज्ञाकारी भएर जीवन

बिताउन सक्यौं भनेमात्र हाम्रो जीवन उहाँले चाहेको अनुसार परिवर्तन हुनसक्छ।

तपाईंको दिमागमा एउटा पनि पापी वा खराब सोच आएन भने तपाईंको जीवन कस्तो हुनेहोला, कल्पना गर्नुहोस्। तपाईंको जीवन कस्तो हुने होला? यो अनुभव हुन तपाईंमा के दक्षता हुनुपर्दछ?

४. पवित्र आत्माको अगुवाइ

हाम्रो हृदयमा परमेश्वरको प्रेमलाई पोखाउन परमेश्वरको पवित्रआत्मा अत्यन्तै शक्तिशाली माध्यम हुनुहुन्छ (रोमी ५:५)। हामीले मुक्ति पाएका छौं भनेर उहाँले नै प्रत्याभूति दिनुहुन्छ (यूहन्ना १६:७-११)। सबै सत्यमा उहाँले नै हामीलाई अगुवाइ गर्नुहुन्छ। हामीलाई सुम्पिएको सुसमाचारको जिम्मेवारी पूरा गर्न उहाँले नै हामीलाई शक्तिसम्पन्न गराउनुहुन्छ (प्रेरित १:८)। सैतानले बिगार्ने कामको प्रतिवाद गर्ने पवित्र आत्मा नै हुनुभएकोले उहाँको काम र स्वभावको बारेमा हामीले नबुझोस् भनेर सैतानले उहाँको छविलाई बिगार्न भरमगदुर प्रयास गरिरहेको कुरालाई हामी अचम्म मान्नुहुन्न। कतिले उहाँको व्यक्तित्व छैन भनेर सिकाउँछन् भने अरूहरूले उहाँको बरदानहरूलाई जोड दिन्छन् तर उहाँको परिवर्तन गर्ने शक्तिलाई भने ओझेलोमा पार्दछन्।

पवित्र आत्मालाईचाहिँ प्रयोग गर्ने वा उहाँको बरदानको चाहना गर्ने तर उहाँले परिवर्तन गर्ने शक्तिलाई वेवास्ता गर्ने तन्त्रमन्त्र गर्ने सिमोनको बारेमा प्रेरित ८:४-२४मा उल्लेख गरेको छ। कतिपय इसाई जगतमा नै यस किसिमको मनस्थितले कसरी अड्डा जमाइरहेको छ? हेर्नुहोस्, "४ तब ती छरपष्ट भएका चेलाहरूले चारैपट्टि गएर वचन प्रचार गरे। ५ फिलिपचाहिँ सामरियाको एउटा सहरमा गएर तिनीहरूलाई खीष्ट प्रचार गरे। ६ फिलिपले भनेका वचन सुनेर अनि तिनले गरेका चिन्हहरू देखेर, भीडले एक मनका भई तिनका कुरामा ध्यान दिए। ७ किनकि धेरै जनाबाट अशुद्ध आत्माहरू ठूलो सोरले चिन्च्याउँदै निस्कन लागे, र धेरै जना पक्षाघातका रोगीहरू र लङ्काहरू पनि निको पारिए। ८ यसरी त्यस सहरमा ज्यादै आनन्द भयो। ९ सिमोन नाउँ भएको एक जना मानिस त्यहाँ थियो। त्यसले अगाडिदेखि नै त्यस सहरमा जादूगरी गरेर सामरियाका मानिसहरूलाई आश्चर्यचकित पारेको थियो, र आफूलाई मै हुँ भनी ठान्दथियो। १० त्यस मानिसलाई सानादेखि ठूलासम्म सबैले यसो भनेर मान्थे, "यो मानिस परमेश्वरको त्यो शक्ति हो, जसलाई

महाशक्ति भनिन्छ।” ११ तिनीहरूले त्यसलाई मान्थे, किनभने धेरै समयदेखि त्यसले आफ्नो जादूगरीले मानिसहरूलाई आश्चर्यचकित पारिराखेको थियो। १२ तर जब तिनीहरूले परमेश्वरको राज्य र येशू ख्रीष्टको नाउँको सुसमाचार सुनाउने फिलिपका कुरामा विश्वास गरे, तब पुरुष र स्त्रीहरूले बप्तिस्मा लिए। १३ सिमोन आफैले पनि विश्वास गर्‍यो। त्यसले बप्तिस्मा लियो, र त्यो फिलिपसँग लागिरह्यो, र चिन्हहरू र ठूला-ठूला अचम्मका काम गरेको देखेर त्यसलाई आश्चर्य लाग्यो। १४ सामरियाका मानिसहरूले परमेश्वरको वचन ग्रहण गरे भन्ने सुनेर यरूशलेममा रहेका प्रेरितहरूले पनुस र यूहन्नालाई तिनीहरूकहाँ पठाए। १५ उनीहरू त्यहाँ आएर तिनीहरूले पवित्र आत्मा पाऊन् भनेर तिनीहरूका निम्ति प्रार्थना गरे। १६ किनकि त्यतिउजेलसम्म तिनीहरूमध्ये कुनैमाथि पनि उहाँ आउनुभएको थिएन। तिनीहरूको बप्तिस्मा प्रभु येशूको नाउँमा मात्र भएको थियो। १७ तब उनीहरूले आफ्ना हात तिनीहरूमाथि राखे, र तिनीहरूले पवित्र आत्मा पाए। १८ अब प्रेरितहरूले हात राख्दा पवित्र आत्मा पाइँदोरहेछ भन्ने देखेर सिमोनले यसो भन्दै तिनीहरूलाई रुपियाँ दिन ल्यायो, १९ “मलाई पनि यो शक्ति दिनुहोस्, र मैले जोसुकैमाथि हात राखिदिएपछि त्यसले पवित्र आत्मा पाओस्।” २० तर पनुसले भने, “तिम्रो रुपियाँ तिमीसँग नष्ट होस्, किनकि परमेश्वरको वरदान रुपियाँले किन्न सकिन्छ भनी तिमीले विचार गर्‍यो। २१ यस विषयमा न त तिम्रो केही भाग छ न हिस्सा नै छ, किनकि परमेश्वरको सामुन्ने तिम्रो हृदय ठीक रहेनछ। २२ यसकारण तिम्रो आफ्नो यस दुष्टताको निम्ति पश्चात्ताप गर् अनि प्रभुमा प्रार्थना चढाऊ, र शायद तिम्रो हृदयको यस्तो विचार क्षमा होला। २३ किनकि म देख्छु, तिमी तिव्रताले भरिएका छौ, अनि अधर्मको बन्धनमा छौ।” २४ तब सिमोनले भन्यो, “तपाईंहरूले नै मेरो निम्ति प्रभुमा प्रार्थना गरिदिनुहोस्, र तपाईंहरूले भन्नुभएको कुनै पनि कुरा ममाथि आई नलागोस्।”

(कस्तो अचम्म सिमोन बप्तिस्मा लिएर इसाई भएको थियो। चेलाहरूको पछिपछि पनि लागेको थियो तर उसको हृदय परिवर्तन भएको थिएन र पैसाले धर्मको नाउँमा परमेश्वरको मर्मलाई किन्न खोजेको थियो। त्यसको फलस्वरूप उसले पनुसको हप्की खानुपन्यो। चर्चमा आयो भन्दैमा, बप्तिस्मा लियो भन्दैमा सबै जना येशूको मित्र वा विश्वासी नहुने रहेछ। यस मामिलामा सिमोनको कथा एक ज्वलन्त उदाहरण हो-अनुवादक)।

परमेश्वरको वचमा लेखिएको सबै सत्यतिर (यूहन्ना १६:१३, यूहन्ना १७:१७) परमेश्वरका सन्तानहरूलाई पवित्र आत्माले नै अगुवाइ गर्नुहुन्छ (रोमी ८:१४)। येशूले स्पष्टरूपमा भन्नुभएको थियो, "२१ 'मलाई 'प्रभु, प्रभु' भन्ने सबै स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्नेछैनन्। स्वर्गमा हुनुहुने मेरा पिताको इच्छा पालन गर्ने मानिसले मात्र परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्नेछ। २२ त्यो दिन धेरैले मलाई भन्नेछन्, 'प्रभु, प्रभु, के हामीले तपाईंको नाउँमा अगमवाणी बोलेनौं? तपाईंको नाउँमा भूतहरू धपाएनौं। र तपाईंको नाउँमा अनेक शक्तिशाली काम गरेनौं र?' २३ अनि म तिनीहरूलाई सफासँग भन्नेछु, 'मैले तिमीहरूलाई कहिल्यै चिनेको छैनँ। ए अधर्म काम गर्नेहरू हो, मबाट दूर होओ।' मत्ती ७:२१-२३। त्यसको अर्थ परमेश्वरको वचनबाट पवित्र आत्माले मानिसहरूलाई कहिल्यै पनि अरूतिर डोऱ्याउनुहुन्न। उहाँ आफैले पवित्र वचनलाई जनसमक्ष ल्याउन प्रेरित गर्नुभएको थियो। हामीलाई जहिले पनि बाइबलकै मुताविक उहाँले अगुवाइ गर्नुहुन्छ।

जुब पवित्र आत्माले हामीलाई सबै सत्यतिर डोऱ्याउनुहुन्छ, त्यही पवित्र आत्माले अरूहरूलाई पनि सत्यतिर अगुवाइ गर्न हामीलाई सशक्त बनाउनुहुन्छ (मत्ती २८:१८-२०, प्रेरित १:८)। जब हाम्रो पवित्र लक्ष्यलाई पूरा गर्न अघि बढ्दछौं तब उहाँको विशेष सहयोग हामीलाई उपलब्ध हुन्छ। त्यसकारण प्रत्येक विहान हामी प्रभुको सामु घुँडा टेक्नुपर्दछ र उहाँलाई हाम्रो दिनलाई अर्पण गर्ने शपथ खानुपर्दछ। यदि हामीले। यो गर्नुभने उहाँले हामीलाई उहाँको पवित्र आत्माको उपस्थित हामीमा गराउनुहुन्छ। उहाँले हाम्रो प्राणलाई पुनर्जीवित पार्नुहुन्छ र पवित्र शक्तिले हामीलाई सम्पन्न गराउनुहुन्छ।

तर प्रत्येक दिन हामीले हाम्रो विवेकले जे ठिक छ त्यही गर्ने र गलततिर नलाग्ने प्रतिबद्धता गर्दै उहाँको अगुवाइको निम्ति हाम्रो हृदय खुला राख्नुपर्दछ। त्यसको अर्थ, परमेश्वरको सत्यलाई खोजनीति गर्ने बानि बसाल्नुपर्दछ। परमेश्वरले दिनुभएको बलद्वारा हामी जिउनुपर्दछ, अनिमात्र उहाँले प्रतिज्ञा गर्नुभएको पवित्र आत्माको शक्ति हामीले हाम्रो जीवनमा पाउन प्राप्त गर्न सक्दछौं।

दिनदिनै बिहानै पिछ्छे हाम्रो जीवनमा पवित्र आत्माको अगुवाइको निम्ति हाम्रो हृदय खुला होस् भनेर प्रार्थना गर्नु किन जरुरी छ?

५. येशूको आगमनको निमित्त तयार

नयाँ नयाँ मानवीय चाहना र उत्तेजना ल्याउने क्रियाकलापमा डुवेको संसारमा हामी छौं। मनलाई भुलाउने अनेकौं कृतिम चाहनाहरूतिर मानिस दौडिरहेको छ। त्यसले गर्दा मानिसहरूको मन ठिकतिरभन्दा अर्कै मनबहलाउनेतिर धकेलिरहेको छ। यदि हामी होशियार भएनौं भने तिनीहरूले हाम्रो समयलाई चपाइदिन्छ र हाम्रो प्रार्थमिकतालाई भड्काइ दिन्छ। यो केवल साइबर वा कम्प्युटरको विश्वकरण उपजमात्र होइन। येशूभक्तहरू पनि जुनसुकै उमेरको भएतापनि जीवनको मूल्यमान्यतालाई पन्छाएर अर्कैतिर ध्यान दिन लाउने सैतानको चलखेलबाट सजग हुनुपर्दछ।

हामीमध्ये को नहोला, प्रभुबाट हाम्रो दिमाग अन्तै लगाउने खतरामा छैनौं। हामीलाई यस संसारको सुखसुविधा, भौतिक उपलब्धी र आफ्नो भाऊ खोज्ने प्रवृत्ति जसले अन्तमा हामीलाई संतुष्ट नै दिननसक्ने तत्वहरूमा डुवाएर आत्मिकरूपमा बिगार्नेतिर अग्रसर गराउँदछ।

येशूको आगमनको लागि हामीलाई तयार पार्ने र त्यस महिमित घटनाको निमित्त तयार हुनेमा के फरक छ? हेर्नुहोस्, "१४ यसकारण प्रिय हो, तिमीहरू यी कुराको प्रतीक्षा गर्नेहरू भएका हुनाले, उहाँको दृष्टिमा तिमीहरू दाग वा खोट नभएकाहरू र शान्तिमा बस्नेहरू हुन प्रयत्न गर।" २ पत्रुस ३:१४-१५ र "१ हेर, पिताले हामीलाई कस्तो किसिमले प्रेम गर्नुभएको छ, कि हामी परमेश्वरका सन्तान भनी कहलिएकाहरू हौं, र साँच्चै हौं पनि। यसैकारणले त संसारले हामीलाई चिन्दैन, किनभने त्यसले उहाँलाई चिनेन। २ प्रिय हो, अहिले हामी परमेश्वरका सन्तान हौं, र हामी के होऔंला, सो अहिलेसम्म प्रकट भएको छैन। यति जान्दछौं, कि जब उहाँ प्रकट हुनुहुन्छ, तब हामी उहाँजस्तै हुनेछौं। किनकि उहाँ जस्तो हुनुहुन्छ हामी उहाँलाई त्यस्तै देखेछौं। ३ अनि जस्तो उहाँ पवित्र हुनुहुन्छ, उहाँमाथि यो आशा राख्ने हरेक मानिसले आफूलाई पवित्र पार्छ।" १ यूहन्ना ३:१-३।

प्रायजसो दोस्रो आगमनको निमित्त तयार गरिरहेको भनेर आलटाल गर्ने बहानामा लाग्न सक्छौं। यस प्रकारको प्रवृत्तिले दुष्ट नोकरले मेरो मालिक ढिलो आउनुहुन्छ भनेर जथाभावी चलेर हिँड्ने बानी हामीमा पनि हुन सक्छ (मत्ती २४:४८)।

भोलिभोलि नभनि अहिले नै हामी तयार भएर बस्नुपर्छ भनेर देहायका पदहरूले हामीलाई कसरी सिकाउँछ? हेर्नुहोस्, "उहाँ नै हाम्रा परमेश्वर

हुनुहुन्छ, र हामी उहाँको खर्कका प्रजा, र उहाँका हातका भेडाहरू हौं। आज तिमीहरूले उहाँको शब्द सुन्यौं भने, तिमीहरूले मेरीबामा गरेजस्तै आफ्ना हृदय कठोर नपार, जस्तो तिमीहरूले त्यस दिन मरुभूमिमा भएको मस्साहमा गरेका थियौं।" भजन ९५:७,८, " ७ यसकारण पवित्र आत्मा भन्नुहुन्छ, "आज तिमीहरूले उहाँको शब्द सुन्यौं भने, ८ उजाड-स्थानमा परीक्षाको समयमा विद्रोहका दिनमा गरेजस्तै आफ्ना हृदयलाई कठोर नपार... १५ धर्मशास्त्रले भन्दछ, "आजै तिमीहरूले उहाँको शब्द सुन्यौं भने विद्रोहका दिनमा जस्तै गरी आफ्नो हृदय कठोर नपार।" हिब्रु ३:७,८, १५ र "फेरि परमेश्वरले "आज" भनी एक दिन ठहराउनुभएको छ, जब उहाँले धेरै समयपछि दाऊदद्वारा अधि भनिएकै कुरा फेरि भन्नुभयो, "आज तिमीहरूले उहाँको शब्द सुन्यौं भने तिमीहरूका हृदय कठोर नपार।" हिब्रु ४:७।

बाइबलको दृष्टिकोणमा मुक्तिको समय जहिले पनि "आज" हो कहिले पनि भोली होइन। अझ, आमूलरूपमा मूल परिवर्तनको अनुभव गर्दैनौं, हामी जस्तो छौं त्यस्तै भइरहने हुन्छौं। जो मानिस येशूलाई हृदयदेखि अङ्गाल्दै न त्यसलाई जतिसुकै समय दिएपनि केही फरक पर्दैन। यदि हामी अनुग्रहमा निरन्तररूपमा बढ्दै गएको भने र विश्वास तथा निष्ठामा अग्रसर भएर गइरहेना भने येशूलाई पखिन्दा पखिन्दा थाक्ने पनि हुन्छौं, हाम्रो हृदय कठोर हुन थाल्छ, आउनुहुन्छ कि हुँदैन भन्ने कुरामा शङ्का र उपशङ्का गर्न थाल्छौं, निराश पनि हुन्छौं र अझ विश्वासै गर्न पनि छोड्छौं।

त्यसकारण, त्यस परप्रेक्ष्यमा हाम्रो जीवनको प्रत्येक दिन अन्तिम दिन हो भनेर मान्नुपर्दछ। हो, परमेश्वरको अनुग्रहले हामी भविष्यको लागि योजना त बनाउनुपर्दछ, तर प्रत्येक दिन येशूको आगमनको निम्ति तयार भइरहनुपर्दछ, किनकि विश्वको परिवेशमा र हाम्रो जीवनको अनिश्चिततामा आजको दिन नै हाम्रो अन्तिम दिन हुन सक्दछ।

यदि येशू आज नै आउनुहुन्छ भने तपाईं तयार भएको कसरी महसुस गर्नुहुन्छ?

उपसंहार:

थप जानकारी: एलेन जी हाइट: *मिनिस्त्री अभ हिलिङ्गको* पृ. २४१-२५९को "माइन्ड क्यर" र *साक्टिफाइड लाइफको* पृ. ७-१६को "टु एण्ड फाल्स थ्योरी कन्ट्रास्टेड।"

"परमेश्वर र सैतानको बीचमा भइरहेको महान् विवादको भिषण द्वन्द्वको अन्त्य हुन लागेको छ। प्रत्येक दिन जमिन, समुद्र र आकाशमा भइरहेको विपत्तिको खबरले सबै थोकको अन्त्य हुँदैछ भनेर सन्देश दिइरहेको छ। युद्ध र युद्धका हल्लाहरूले यसलाई पुष्टि गर्दछ। जब हाम्रो सामु ठूला ठूला घटनाहरू चम्किरहेको छ त्यसले गर्दा मुटुमुटु धकधक नभएको कुनै इसाई होला? प्रभु आउँदै हुनुहुन्छ। परमेश्वर नजिकै आइरहनुभएको उहाँको पाइटालाको स्वर हामीले सुनिरहेका छौं।"-एलेन जी हाइट, मारानाथा, पृ. २२०बाट रूपान्तरित।

"दिनदिनै परमेश्वरमा आस्थावान र निष्ठावान भएर जिउनुहोस्। सङ्कटको समयको बारेमा चिन्ता नगर्नुहोस र हतासनिराश पनि नगर्नुहोस्। त्यसो गर्दा सङ्कटको समयलाई हामीले नै निम्त्याइरहेका हुन्छौं। यो पनि सोचमा पनि नपरिरहनुहोस्, "ठूलो परिक्षाको समयमा म अडिग हुनसक्छु जस्तो मलाई लाग्दैन।" तपाईं अहिले वर्तमानको निम्ति नै बाँच्नुपर्दछ। आज नै तपाईंको अन्तिम दिन भनेर सोच्नुहोस्। भोलि तपाईंको हुनेछ भनेर निश्चय छैन। आज नै तपाईंले आफूमाथि विजयप्राप्त गरेर बस्नु पर्दछ। आज नै तपाईं प्रार्थनाको जीवन बिताउनुहोस्। आज नै तपाईं विश्वासको असल लडाईं लड्नुहोस्। आज नै परमेश्वरले तपाईंलाई आशिष दिनुभएको भनेर विश्वास गर्नुहोस्। अनि अन्धकार र अविश्वाससँग तपाईं विजय पाउनुहुनेछ। स्वामीको चाहना अनुसार तपाईं जिउनु होस। त्यसले गर्दा तपाईंका वरिपरि रहने सबैको निम्ति आशिष हुनेछ।-एलेन जी हाइट, साइन अभ द टाइम्स, अक्टोबर २०, १८८७बाट रूपान्तरित।

"प्रभु छिट्टै आउँदै हुनुहुन्छ, र हामी शान्तिपूर्वक उहाँलाई भेट्न तयार हुनुपर्दछ। हाम्रो वरिपरि रहेका सबैलाई हामीमा भएको ज्योति फैलाउन हाम्रो शक्तिले भ्याएसम्म कतिबद्ध होऔं। हामी दिक्दार हुनुहुन्न बरु हँसिलो हुनुपर्दछ। हाम्रो अगाडि जहिले पनि येशूलाई राखिरहनुपर्दछ। उहाँको आगमनको निम्ति हामी तयार हुनै पर्छ र पर्खिरहनु पर्दछ। उहाँलाई भेट्दा कस्तो उल्लासमय होला! हामी धेरै समयसम्म पख्यौं तर हाम्रो विश्वासलाई कमजोर पार्नुहुन्न। यदि राजाहरूका महाराजा येशूलाई उहाँको सौन्दर्यतामा देख्न सक्यौं भने हामी सदा सदाको निम्ति आशिषित हुनेछौं। म त यो चिच्च्याउन चाहन्छु, "हामी घर जान्दौं। हामी त्यो समयको नजिक आउँदौं। जब येशू उहाँको महिमा, तेज र शक्तिमा आउनुहुनेछ। आफूले मोल तिरेर

छुटाएकाहरूलाई उहाँले अन्तको घरमा लैजान आउँदै हुनुहुन्छ।—एलेन जी हाइट, हेभेन, पृ. १६५, १६६बाट रूपान्तरित।

चिन्तनमननः

- अ. हामी आत्मिक, शारीरिक र मानसिक अविभाजित पूर्ण व्यक्ति हौं भन्ने धारणाले हाम्रो जीवनशैली, भौतिक र अध्यात्मिक पक्षहरू संतुलित हुनुपर्छ भन्ने तथ्यलाई आदर गर्नुपर्दछ। येशूलाई विश्वास गरेको हैशियतले ती तिनै पक्षलाई व्यक्तिगतरूपमा कसरी समालेर राख्ने?
- आ. सत्य आत्मिक जागरण र सुधारहरू परमेश्वरमा केन्द्रित हुनुपर्छ र कहिल्यै पनि मानव वा मानवका भावहरूमा केन्द्रित हुनुहुन्दैन। फरिसी र कर उठाउने मानिसको अतिकथाले यो नीतिलाई कसरी चित्रण गर्दछ? हेर्नुहोस्, लूका १८:९-१४।
- इ. येशूको आगमनको निमित्त तपाईं तयार हुनुभएको छ भनेर तपाईंले कसरी थाहा पाउने? अनुमान नगरेर ठोसरूपमै कसरी थाहा पाउने?

कथा १२
निरन्तर प्रार्थन गर्ने श्रीमती डमाट्वी।
भानुआटु

आराधनाको समयमा डमाट्वी र स्टेलाइनको बीचमा अचम्म बन्दोबस्त भएको थियो। प्रत्येक साबथ डमाट्वीकी श्रीमती स्टेलाइन् आफ्ना तीन छोराहरूको साथमा भानुआटुको टापु एफाटेमा रहेको सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चमा जाने गर्दथिन् भने प्रत्येक आइतबार डमाट्वी त्यही टापुमा रहेको अर्को चर्चमा जान्थे। त्यहाँ उनी एल्डर भएर उनको चर्चको सेवा गर्दथे। श्रीमान र श्रीमती सँगसँगै चर्चमा कहिल्यै पनि जान्दैनथे। घरमा तिनीहरूले परमेश्वरको बारेमा कहिल्यै पनि चर्चा गर्दैनथे। यदि बाइबलको बारेमा चर्चा चल्यो कि घरमा भाँडभैलो हुन्थ्यो।

आफ्नो बन्दोबस्तदेखि ती दम्पति संतुष्ट भएतापनि स्टेलाइनले आफ्नो श्रीमान पनि एडभेन्टिस्ट चर्चमा आउनु भन्ने चाहना उनको हृदयको गहि-याइमा थियो। प्रत्येक पल्ट चर्चले कुनै विशेष कार्यक्रमको आयोजना गर्‍यो भने आफ्नो श्रीमानलाई पनि आउन अनुरोध गर्दथी। हरेक दिन आफ्नो श्रीमानले पनि साबथको बारेमा सत्य थाहा पाउनु भनेर उनले प्रार्थना गर्दथी। उनी आफै पनि बाइबल अध्ययन गरेर साबथको बारेमा ज्ञान हासिल गरेकी थिइन्।

एकदिन उनले यो थाहा पाइन् कि भानुआटु सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट मिसनले विवाहको बारेमा सेमिनार चलाउँदैछ। उनले आफ्नो श्रीमानलाई त्यस सेमिनारमा भाग लिन लगाए। आफूले विवाह गरेको बेलामा परमेश्वरसँग सपथ खाएको पुन सपथ गर्न उनले त्यस सेमिनारले सहायता गर्‍यो। त्यस सेमिनारले तिनीहरूको वैवाहिक जीवन सुधार आएको थियो। त्यसले गर्दा स्टेलाइनको हृदयमा आशा पल्हाएर आएको थियो। परमेश्वरले आफ्नो श्रीमानलाई एक एक कदममा अगाडि अगुवाइ गरिरहनुभएको छ भनेर उनले महसुस गरिन्।

अर्को वर्ष भानुआटु मिसनले पुरुषहरूको निम्ति कार्यक्रम आयोजना गरेको थियो। स्थानीय चर्चको एल्डरले डामाट्वीलाई त्यसमा सरिक हुन आमन्त्रण गरे। एकछिन त उनले आनकानी गरे तर पछि अर्कै टापुमा रहेको आओर एडभेन्टिस्ट एकेडेमीको परिसरमा भएको एक हप्ता लामो कार्यक्रमामा सरिक हुन स्वीकार गरे। चर्चको एल्डरले डामाट्वीलाई हवाई जहाजको टिकट

दिएर त्यस पुरुषहरूको भेलामा सरिक हुन आमन्त्रण गरे। त्यो उदार देखेर डामाट्वी छक्क परेको थियो।

जब डामाट्वी सान्टो टापुमा पुरुषहरूको भेलामा सरिक भएका थिए, उनकी श्रीमती र छोराछोरीहरू घरमे बसे र परमेश्वरले उनको श्रीमानको हृदय छोओस् भनेर प्रार्थना गरे। भेला सकिएपछि डामाट्वी खुशी भएर घरमा फर्के।

अझ केही समय बितेको थियो, अनि भानुआटु मिसनले तीन हप्ता लामो सुसमाचारीय कार्यक्रमको आयोजना गर्‍यो। त्यो कार्यक्रमको प्रतक्ष्य प्रसारण राष्ट्रिय टेलिभिजन र होप च्यानलले गरेका थियो। डामाट्वीको आफ्नै बस थियो। त्यो बसबाट चर्चमा मानिसहरूलाई ओहोरदोहर गर्न मिसनले भाडमा लिएको थियो।

उनी इमान्दारपूर्वक पहिलो दुई हप्ता मानिसहरूलाई ओहोरदोहोर गराए तर आफूचाहीं प्रवचन सुन्न कहिल्यै पनि बसेन। अन्तिम हप्तामा आफू पनि त्यस कार्यक्रममा बसेर सुन्ने निर्णय गरे। प्रचारकले बप्तिस्माको निम्ति कोही तयार हुनुहुन्छ कि भनेर आह्वान गरे। त्यसले डामाट्वीको हृदय छोयो। त्यही रात बप्तिस्मा लिन उनले निर्णय गरे। प्रचारकको अनुरोधमा मानिसहरू अगाडि गए तर डामाट्वी आफ्नै मेचमा बसिरहे। उनको हृदयमाचाहीं बप्तिस्मा लिन निर्णय गरेका थिए।

शुक्रवार अपरान्ह डामाट्वी आफ्नो चर्चको पास्टरकहाँ गए र भने कि उनी सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चमा सरिक हुन चाहन्छन्।

साबथ बिहान अरू बान्ह जनासँग डामाट्वीले बप्तिस्मा लिए। त्यस हुलमा स्टेलिन अत्यन्तै खुशी थिइन्। तिनीहरूका छोराहरू पनि एकदम खुशी भएका थिए।

तर डामाट्वीका पहिलाका चर्चको अगुवाहरू खुशी थिएनन्। उनलाई आफ्नो चर्चमा फर्काउन ती अगुवाहरूले भरमगदुर प्रयास गरे, तर उनले मानेन् र भने कि उनले परमेश्वरको सही चर्च भेट्टाए।

आज अराकोर गाउँको केवल एकमात्र सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चको सहायक एल्डर भएका छन्। त्यो सानो चर्च द्रुतगतिमा बढ्दैछ र ठूलो चर्च हुन आशा गरिरहेको छ।

"पछाडि फर्केर हेर्दा मैले मेरो जीवनमा गरेका निर्णयहरूमा यो अत्यन्तै उत्तम गरेको थिएँ। यो निर्णयले मलाईमात्र होइन सारा परिवारलाई हर्ष छाएको थियो," डामाट्वीले सुनाए।

-मार्क झेनिब